

Emerging Church proponenten wijzen de God van hun grootouders af

http://wayoflife.org/index_files/emergents_rejecting_god_of_grandparents.html, 26-11-2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Emergents (Emerging Church proponenten) zoals Brian McLaren en Rob Bell, die extreem invloedrijk zijn, verwerpen brutaal en onbeschaamd de God van hun grootouders. Zij verwerpen niet zo- maar sommige doctrines die hun grootvaders geloofden; zij verwerpen de God die zij aanbaden.

Brian McLaren's grootvader was een fundamentalistische Plymouth Brethren zendeling die een onfeilbaar-geïnspireerde Bijbel predikte, en redding door het bloed, een eeuwige hemel en hel, en de letterlijke vervulling van profetie, en een imminente wederkomst van Christus.

McLaren heeft dit geloof van zijn grootvader definitief afgewezen. Hij zegt dat de Bijbel "niet een opslagwerk van tijdloze morele waarheden" is (*A Generous Orthodoxy*, p. 190). Hij verwerpt "het exclusieve, hel-georiënteerde evangelie" (*A Generous Orthodoxy*, p. 120, f. 48). Hij zegt dat het boek Openbaring niet "een boek over een verre toekomst" is (*The Secret Message of Jesus*, p. 176).

Hij zegt dat het koninkrijk van God niet toekomstig is maar dat het "gaat over het veranderen van de wereld" (*The Secret Message of Jesus*, p. 23). Hij zegt: "Ik geloof niet dat het onze zaken zijn om de eeuwige bestemmingen van ieder ander te prognosticeren" (*Reimagining Christianity*, p. 92).

Maar Brian McLaren verwierp niet enkel het geloof van zijn grootvader, hij verwierp ook de God van zijn grootvader. De God van McLaren's grootvader goot Zijn rechtmatige wraak op Christus uit om verzoening mogelijk te maken voor 's mensen zonde, maar McLaren bespot deze God, en noemt Hem "een God die niet in staat is om te vergeven, tenzij Hij iemand anders een trap geeft" ("... kicks somebody else"; McLaren, <http://www.understandthetimes.org/mclarentrans.shtml> en http://str.typepad.com/weblog/2006/01/brian_mclaren_p.html). Hij presenteert zijn grootvaders God als een tiran die "zijn zin krijgt middels dwang en geweld en intimidatie en dominantie". McLaren zegt dat de "kracht van het bloed"-evangelie, dat zijn grootvader geloofde, "een aantal vragen doet rijzen over de goedheid van God".

Rob Bell is een ander voorbeeld van hoe de emerging church zijn grootvaders geloof heeft verworpen;

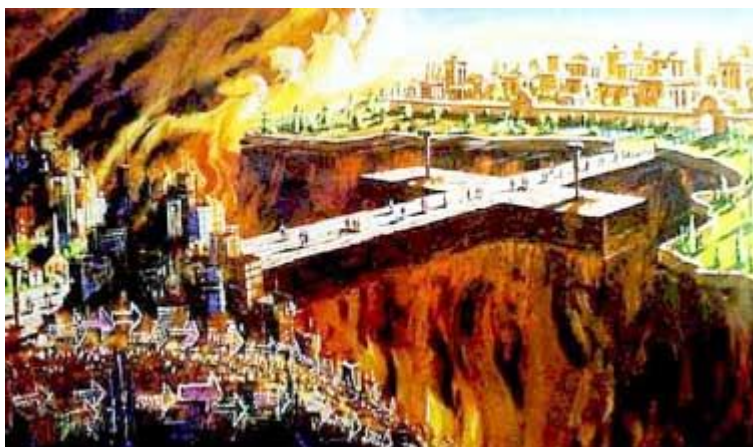
In zijn nieuwe boek *Love Wins*, zegt Bell dat een God die mensen naar een eeuwige hel zou sturen, geen liefhebbende God is:

"Een schrikbarend aantal mensen werd geleerd dat een select klein aantal christenen voor altijd in een vredige, vrolijke plaats, hemel genaamd, zal wonen, terwijl de rest van de mensheid voor altijd in pijniging en bestraffing in de hel zal doorbrengen zonder kans op iets beters. Er werd duidelijk aan velen gecommuniceerd dat dit geloof een centrale waarheid is van het

christelijke geloof, en dit afwijzen is in essentie hetzelfde als Jezus afwijzen. Dit is misleidend en toxisch en werpt uitermate de aanstekelijke boodschap omver van Jezus' liefde, vrede, vergiffenis, en vreugde die onze wereld zo nodig moet horen" (*Love Wins*, Kindle location 47-60).

Bell's beschrijving van dat exclusieve evangelie was precies wat zijn grootvader geloofde.

In *Love Wins* is er een foto van een schilderij dat aan de wand hing in het huis van Bell's grootmoeder. Het schildert de hemel af als een stralende stad, aan de andere kant van een donkere, brandende, vreselijke kloof. Deze kloof wordt overbrugd door een kruis met daarop mensen die naar de veiligheid wandelen. [Zie plaatje hieronder].

Toen Bell zijn zus vroeg of zij zich dit schilderij herinnerde, antwoordde ze: “Uiteraard, het bezorgde ons allen kippenvel”. Maar dit schilderij beeldt de waarheid af van het evangelie. Er is een hemel en er is een hel en enkel door wedergeboorte, door geloof in Christus’ kruis kan men ontsnappen aan de hel.

Bell heeft de doctrine van hemel en hel helemaal afgewezen die zijn grootouders geloofden:

“Zijn er andere manieren om te denken aan de hemel, anders dan die volmaakte, schijnende stad die daar opgehangen is boven dat onheilspellende rood en zwarte rijk met al die rook, stoom en sissend vuur? Ik zeg ja, die zijn er” (*Love Wins*, Kindle location 357-368).

Maar Bell is nog verder gegaan. Hij heeft de God die zijn grootouders aanbaden afgewezen.

Bell beweert dat de God, die toelaat dat menigten naar de hel gaan, niet groot, noch machtig is (*Love Wins*, location 1189-1229). Hij noemt de prediking van de eeuwige hel “misleitend en toxisch”, een “goedkope kijk op God”, en “fataal” (location 47-60, 2154-2180). Hij impliceert dat deze God geen ware vriend en beschermer is; hij zegt dat er iets verkeerd is met deze God en noemt Hem “schrikwekkend en traumatiserend en ondraaglijk” (location 1273-1287, 2098-2113). Hij zegt zelfs dat als een aardse vader zou handelen zoals God, die mensen naar de hel zendt, “wij onmiddellijk de kinderbeschermingsdiensten zouden contacteren” (location 2085-2098).

Het is duidelijk dat Bell niets van doen wil hebben met de God die aanbeden werd door zijn grootouders.

De “God” van Bell is meer verwant met het new age pantheïsme¹ dan de God van de Bijbel. Hij beschrijft God als “een kracht, een energie, een wezen dat hard tot ons roept in vele talen, die gebruik maakt van een verscheidenheid van methodes en evenementen” (*Love Wins*, location 1710-1724).

“Er is een energie in de wereld, een vonk, een elektriciteit waar iedereen op aangesloten is. De Grieken noemden het *zoe*, de mystici noemen het ‘Geest’, en Obi-Wan noemde het ‘the Force’” (*Love Wins*, location 1749-1762).

Bell aanbidt ook een valse Christus. Zijn Jezus is “supracultureel ... aanwezig in alle culturen ... weigert toegeëigend te worden door enige cultuur ... Hij stelt zelfs niet dat zij die door hem tot de Vader komen zouden weten dat zij exclusief door Hem komen ... Er is slechts één berg, maar vele paden. ... Mensen komen tot Jezus op allerlei wijzen ... Soms gebruiken mensen zijn naam, maar soms ook niet” (*Love Wins*, location 1827-1840, 1865-1878, 1918-1933).

De valse emersing God wordt uitgebeeld in het boek *The Shack*² (*De Uitnodiging*) van William Young. Het boek gaat helemaal over het herdefiniëren van God. Het gaat over een man die bitter

¹ Pantheïsme: van het Gr. *pan* (geheel) + Gr. *en* (in) + Gr. *theos* (god). De filosofische opvatting dat God de eenheid is van al wat is, zonder dat God ondergaat in het Al, of het Al opgaat in God. (Van Dale). De zienswijze dat God immanent (= lett. “er in blijvend”) is in het gehele universum, dat het universum een deel is van God en dat God de drijvende kracht is in het universum. In tegenstelling tot pantheïsme, betekent pantheïsme niet dat het universum synoniem is met God. (Wiki).

² Lett. “De Hut”; NL-uitgave: “De Uitnodiging”; recensie: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jezus-wereld.pdf>.

wordt op God nadat zijn dochter vermoord werd en hij een levensveranderende ervaring met God heeft in precies de shack (de hut) waar de moord was gebeurd; maar de God die hij ontmoet is be-
slist *niet* de God van de Bijbel.

Young zegt dat het boek er is voor mensen “met een verlangen dat God zo vriendelijk en liefheb-
bend is als wij zouden wensen dat hij was” (interview with Sherman Hu, Dec. 4, 2007). Waar hij
naar verwijst is het verlangen van de natuurlijke mens naar een God die “onvoorwaardelijk” lief-
heeft en geen gehoorzaamheid nodig heeft, die geen bekering eist, die zonde niet oordeelt, en die
mensen niet schuldig maakt voor wat zij doen.

In dat zelfde interview zei Young dat een vrouw hem schreef en zei dat haar 22-jaar oude dochter
tot haar kwam na het lezen van het boek en dat ze vroeg: “IS HET IN ORDE DAT IK SCHEID
VAN DE OUDE GOD EN TROUW MET DE NIEUWE?”

Dit is precies wat de emerging church generatie aan het doen is.

Young geeft toe dat de God van “The Shack” verschilt van de traditionele God van het bijbelgelo-
vige Christendom. Hij zegt godslasterlijk dat de God die “van op een afstand toeziet en zonde oor-
deelt een gechristianiseerde versie van Zeus is”. Dit doet me denken aan de modernist G. Bromley
Oxnam, die zei dat de God van het Oude Testament “a dirty bully” is, in zijn 1944-boek “Preaching
in a Revolutionary Age”.

Young beeldt de drie-enige God af als een jonge Aziatische vrouw met de naam “Sarayu”* (ver-
meend de Heilige Geest), een oosterse timmerman die zich graag amuseert (vermeend Jezus), en
een oudere zwarte vrouw met de naam “Elousia” (vermeend God de Vader). God de Vader wordt
afgeschilderd als een man met een ponystaart en een sikje. (* De naam “Sarayu” komt uit de hin-
doegeschriften en vertegenwoordigt een mythische rivier in India, op de oevers waarvan de hindoe-
god Rama werd geboren).

De god van Young is de god van de emerging church. Hij is cool, houdt van rock & roll, oordeelt
niet, oefent geen wraak uit wegens zonde, zendt ongelovigen niet naar een eeuwige hel, eist geen
bekering en nieuwe geboorte, legt geen verplichtingen op mensen, houdt niet van traditionele bij-
belkerken, accepteert de Bijbel niet als het onfeilbare Woord van God, en het kan hem niet schelen
wanneer de vroege hoofdstukken van de Bijbel geïnterpreteerd worden als “mythe”. (Zie “The
Shack’s Cool God” op de Way of Life website, www.wayoflife.org)

Lees ook:

“De ‘Jezus’ waarvan de wereld houdt” - Naar aanleiding van het boek “The Shack” - “De Uitnodi-
ging”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jezus-wereld.pdf>.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm